

der ikke være nogen væsentlig Indvending imod, ialtsald forsaavidt som de Jernbaner, der bygges, kunde antages at ville forrente sig inden lang Tid i et nogenlunde passende Forhold, men at foretage Forsvarsudgifter, navnlig saadanne større Forsvarsanlæg som Befæstningsanlæg og deslige, enten ved Forbrug af Aktiver eller ved Statslaan, det vil jeg anse for en saa feilagtig Anvendelse af disse Midler, at der ikke paa nogen Maade burde være Tale derom. Forbruget af Klassebeholdningen er jo ikke Andet end Forbrug af de Statter, man har paalagt Befolkningen i de foregaaende Aar mere, end der behøvedes, og Tilveiebringelse af Beløbet ved Statslaan er jo ikke Andet end en Bezel, man trækker paa Fremtiden, hvorved man i Virkeligheden forringer sin Status for Diebliffet, og det kommer ligeledes til at gaa ud over de bestaaende Statter efter deres nuværende Fordeling, og der bliver derfor ogsaa med Hensyn dertil Spørgsmaal om, hvorvidt den nuværende Fordeling er retfærdig eller ikke. Det er kun en ringe Del af Beløbet, som det ærede Medlem gav Anvisning paa skulde tilveiebringes ved en Formuestat. Jeg skal kun med Hensyn dertil indsthyde den Bemærkning, at der fra min Side ikke nogenstunde vil være Tale om at gaa til et saadant Beløb som 66 Millioner, ligesom den Plan, som det ærede Medlem tilligemed hans Meningsfæller fra høire Side i Thinget anbefalede, ikke har min Tilslutning. Men bortset derfra, idet jeg ikke holder mig til Summens Størrelse, men kun til Beløbets Tilveiebringelse, saa maatte dette Beløb, som skulde anvendes dertil, udelukkende tilveiebringes ved en Formue- og Indkomststat — udelukkende. Det er en Grundtætning, som jeg ikke tror, at man kan vente, at venstre Side her i Salen vil komme til at fravige, og det vilde være den største Feil, hvis man fravige denne, thi derved opgav man i Virkeligheden Midlet og Veien til at faae Skattereformer gennemførte i det tilstrækkelige Omfang, saaledes at det kommer virkelig til at betyde Noget. Jeg veed nu ikke, hvorvidt den høitærede Finantsminister har ifinde at komme enten her eller i det andet Thing med et Toldlovsforslag af den Art som det, der blev fremsat i Landsthinget i forrige Samling. Jeg lægger ikke stor Vægt derpaa. Thi fremsættes et saadant Lovforslag, om hvilket man kan sige, at det deri, der er af den meget ærede Minister, duer ikke, og hvad der duer deri, er ikke af den høitærede Minister, et Toldlovsforslag, som staar i sit Modstrid med de Grundtætninger, som dette Thing gjentagne Gange

har erklæret for sine, et saadant Toldlovsforslag kan ikke ventes at blive gennemført, da vi jo vide, at den høitærede Minister i denne som i alle andre Henseender holder meget strix paa sine Doktriner og ikke er istand til at lempe dem efter det Opnaaelige. Men i Almindelighed talt vil en Toldreform, som kun omfattede en Medsættelse af et Par Millioner Krøner, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds gav os Anvisning paa, kunne undværes. Det vilde være temmelig utilstrækkeligt, og man kunde antage derom, at det maatte standse Sagen for en længere Aarrække, istedetfor at den burde føre den frem. Man vilde ikke kunne opnaa noget Synderligt i de Retninger, hvor man maatte ønske at gjøre Fremskridt, ved at tage imod en saadan Medsættelse, og det er jo det ærede Medlems Mening, at det ikke skulde være blot et foreløbigt Afdrag paa denne store Gjæld, som Regjeringen har til os i saa Henseende med Hensyn til Skattereformer, men at det maatte egentlig være en blivende Foranstaltning, idet han har regnet 10 Aar frem i Tiden, men saa langt frem i Tiden vil der slet ikke efter hans Beregning kunne være Tale om mere at røre derved. Han har taget med i sin Beregning de Fremskridt, som de indirekte Statters Udbytte vil gjøre i Løbet af de 10 Aar. Jeg tror, at der her er Marsag til at udtale, at der nu mere end nogenstunde før er en Mulighed for, en Væltighed og Opfordring til at gennemføre meget væsentlige Reformer i vort Skattevæsen. Vore Toldindtægter ere i det sidst affluttede Finantsaar stegne med 1,850,000 Kr., og skjøndt man skulde tro, at der i dette Aar snarere vilde være Tilbagegang end Stigning, eftersom Toldindtægterne og de indirekte Afgifters Udbytte retter sig efter det foregaaende Aars Høst, som jo var daarlig her i Danmark, viser det sig dog, at der kommer en Fremgang, vel ikke saa stor som forrige Aar, men dog en lille regelmæssig Fremgang i Sammenligning med det store Udbytte forrige Aar. Det har saaledes atter og atter vitt sig, at Fremgangen i Toldindtægterne er saa stor, at vi næsten hvert Aar kunne bortskære en Million, og noget Vignende gjælder i samme Grad om de andre indirekte Afgifter. Det er hele vort Skatteomraade, som i Virkeligheden trænger til at tages under Behandling, og derjom der overhovedet var Mulighed for at arbejde paa økonomiske Reformer her i Danmark, vilde den nærværende Tids finantsielle Forhold opfordre i høiere Grad dertil, end det paa noget tidligere Tidspunkt har været Tilfældet. Der vil jo imidlertid i denne Hense-